

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

טוב לשכינו, שמידה טובה מרובה. ושורש הענין מבואר ברמב"ם (הלכות דעות, פרק ו' ה"א) ז"ל דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו, ונהג כמנהג אנשי מדינתו. לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד, כדי שילמד ממעשיהם. ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחושך (ובדמיונם הם נאורים, והצדיקים הם החשובים רח"ל) כדי שלא ילמד ממעשיהם, הוא ששלמה המלך אמר (משלי יג, ט) הולך את חכמים - יחכם. ורועה כסילים ירונע. ואומר (תהלים א, א, א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמושב לצים לא ישב, כ"א בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה, וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים, ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה, ילך למקום שאנשיו צדיקים ונהגים בדרך טובים, ואם... ישב לבדו יחידי, ואם היו רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישב במדינה אא"כ נתערב עמהם ונהג כמנהגם הרע יצא למערות ולמדברות, ואל ינהג עצמו בדרך חטאים. ע"כ וכן בדורינו אנו יש להזהר משכנינו למינהם וכו' (וכן יזהיר את אשתו ורועו משכנות וחברות לא מתאימות וכו'). ומידה טובה מרובה, וכנ"ל.

בכרכת התורה וכטו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

עתיים חשות, עתים ממללות

כל הרוצה לגשת אל הקדש לזכות להתקרב להשם יתברך, שהעקר להרבות בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, כמבאר בפרק פמ"ה פ"ה; אבל גם זה בעצמו כפד על האדם מאד ונדמה לו שאין לו שום דבורים ואינו יודע ממה להתחיל לדבר, וקרב הפעמים נדמה לו שלבו כל עמו, ואם ידבר איזה דבורים, הם גם-כן בלי שום התעוררות הלב. ועל-כן צריכין בתפלה לעמד כאלם, רק שתוקק ויצפה ויתלה עיניו למרום שישפיע לו דבורים חמים בגחלי-אש, וישוב דעתו היטב היכן הוא בעולם ולהיכן נהגה, וגדל עצם הרמנות שיש על נפשו שנתרקה כל-כך מאביה שבשמים; רק אף-על-פי-כן ישפמש גם-כן עם המטה עז, הינו שיתפש וימצא בעצמו הנקודות טובות שיש בו עדין כח זכות של הצדיקי-אמת הנשען עליהם; רק שבכל זה ישפמש רק להקניע הרע, דהינו בקדי שלא יפיל אותו הרע שלו לאש עצמו, חס ושלום, לגמרי מכל וכל, רק יתקן עצמו בכל הנזכר לעיל להקניע הרע ולצפות לישועת השם. אבל לפני השם יתברך יעמד גדל ויגרש ויאלם לא יפתח פיו, רק עומד ומצפה ומשתוקק שישפיע לו השם יתברך דבורים חמים כנ"ל, בכדי שיוכל להמשיך על עצמו קדשת התורה, שיוצא מעתה לקבל ולקיים את דברי התורה, עד אשר על-ידי-זה בעצמו זוכה אחר-כך להתעוררות גדול ומדבר בחמימות דקדשה, בבחינת "גאלמתי דמיה החשיתי מטוב וכו'", ועל-ידי-זה ידקא: "חס לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני". וזה בחינת השמ"ל, שדברשו רבותינו ז"ל: עתים חשות, עתים ממללות. (אוצר היראה התבודדות וישוב הרעת אות מו)

הנחשים ועקרבים

וזה ששאל התנא במה הארכת ימים, הינו באיזה מדה מן המדות נכנסת להטוב הננו, והארכת הימים שלף להיות גדולים כנ"ל. והשיב לו ותן הייתי כממוני, שזו היא מדת אברהם אבינו, והיא תרעה דאיתקרי אהבה, והוא סמך דימינא. ואיך התקוני ותר (תקוני ע דף ק"ח) 'מסמך דימינא מהא חורא ככספא'. הינו שכל המסמךנים וכל הנחשים ועקרבים, הינו המחשבות זרות שמבלבלין מחשבתה, נעשין חורא ככספא. ולכך נאמר באברהם (בראשית כ"ד): "ואברהם זקן בא ימים", הינו שקיו כל הימים שלו שלמים וגדולים. כי מסמך דימינא מהא חורא ככספא, ומן התקונות נעשה סגור, והיה יכול לבוא בכל יום אל הטוב הננו השיך לו.

(ליקו"מ פד)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר קורח לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"זיקה קורה בן קהת... ודתן ואבירים" (כמדבר טז, א).

פרש"י (והוא מדרש תנחומא ד) בשביל שהיה שבת ראובן שריו בחנייתם תימנה (לעיל ב, ט) שכן לקהת ובני החונים תימנה (לעיל ג, ט) נשתתפו עם קורח במחלוקתו, אוי לרשע, אוי לשכנו, ונתנחומא הנ"ל איתא מכאן אמרו חכמים אוי לרשע אוי לשכנו, שהרי דתן ואבירים נאבדו במחלוקתו של קורח, לפי שהיו שכנים לקורח... ושוב בהמשך המדרש: ודתן ואבירים שהיו שכנים לקורח בעל המחלוקת לקו עמו ואבדו מן העולם]. וכן מצינו אצל לוט, שכל זמן שהיה מחובר ושכן לאברהם אבינו היה יחסית אדם אחר, ואיתא בזה"ק (ח"א קה). שמפני שלוש התחבר עם אברהם אבינו, אע"פ שלא למד את כל מעשיו, למד ממנו לגמול חסד עם הבריות, כמו אברהם. ואמרו (ב"ר מא, ג) ארבעה דברים טובים היו לו ללוט בעבור אברהם, וכשהתיישב בסדום נעשה כמותם ואף גרוע מהם וכמ"ש חז"ל (ב"ר נ, ג) ולוט יושב (בראשית יג, יב) 'ישב' כתיב, אותו היום מינוהו ראש הדיינים (המרושעים והמפורסמים ברשעותם בסדום ועמורה), ואמרו (מדרש תנחומא ב. וירא כא) חמשה דיינים היו בסדום, ולוט רע מכולם - ולבסוף לקה במשפחתו ובנכסיו עמהם, והוא בעצמו ניצל בזכות אברהם אבינו. וכן לאורך גיסא אמרו חז"ל (פסיקתא רבתי ג, לו) שכל זמן שהיה לוט דבוק באברהם - לא דיבר הקב"ה עם אברהם אבינו, שזה ג"כ בחינת רשע, אוי לשכנו. (כי גם בהיותו לוט אצל אברהם אבינו, לא דבק בדרכיו ממש, ולא היה מגדולי הצדיקים, אלא שיחסית השתפר וכנ"ל, וכן אמרו במסכת נגעים (פ"ב מ"ו) שאם כותל

מפסיק בין שני בתים, ונראה נגע בכותל לצד אחד, השכן בעל הבית השני, סובל עמו בכמה אופנים וע"כ אומרת המשנה, מכאן אמרו אוי לרשע אוי לשכנו, שניהן חולצין (את אבני הקיר המשותף) שניהן קוצעין, שניהן מביאין את האבנים. ולזה שהנגע בצד ביתו קורא רשע, שהנגעים באים על עבירות. וכן אמרו בסוף מסכת סוכה (דף נו, ב) אהא דתנן (שם במשנה אחרונה של המסכת) משמרת בילגה לעולם חולקת בדרום וטבעתה קבועה ותלונה סתומה. תנו רבן מעשה במרים בת בילגה שהמירה דתה ונשאת לסרדיוט אחד ממלכי יוונים כשנכנסו יוונים היתה מבעטת בסנדלה ע"ג המזבח ואומרת וכו' לכן קנסו את כל המשמר. ושאלת הגמ' משום ברתיה קנסינן לידידיה (אביה, וכל המשמרת?) ומתרץ הגמ' כן, כדאמרי אינשי שותא דינוקא בשוקא או דאמיה (פרש"י אם לא שמעה מאביה שהיה מבוזה העבודה - לא אמרה כן), ושאלת הגמ' ומשום אבהו ואמיה קנסינן לכל המשמרת? ומתרצת הגמ' אמר אביי אוי לרשע אוי לשכנו. ומסיק שם טוב לצדיק טוב לשכינו, שנאמר (ישעיה ג, א) אמרו צדיק כי טוב, כי פרי מעלליהם יאכלו. ופרש"י שזה ממילא, שאם אוי לרשע אוי לשכנו, ממילא טוב לצדיק

לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

מדרש

ויקהלו על משה ועל אהרן ויקח קרח לקח טליתו והלך ליטול עצה מאשתו כשאמר הקב"ה למשה קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם וכה תעשה להם לטהרם וגו' והעבירו תער על כל בשרם מיד עשה כן לקרח התחיל לחזור על ישראל לא היו מכירין אותו אמרו לו מי עשה לך כך אמר להם משה עשה בי ולא עוד אלא נטלני בידי ורגלי והיו מניפין אותי ואומר לי הרי אתה טהור והביא את אהרן אחיו וקשטו ככלה והושיבו באהל מועד מיד התחילו שונאי משה להתגרות בו את ישראל ואמרו משה מלך ואהרן אחיו כהן גדול ובניו סגני כהונה תרומה לכהן מעשר לכהן כ"ד מתנות לכהן מיד ויקהלו על משה מיד ויאמרו אליהם אמר ר' לוי באותה שעה כינס קרח עדתו ואמר להם הרבייתם עלינו משוי יותר משעבוד מצרים טוב לנו תחת מצרים מתחת ידם ובקשו לסקלו לפיכך וישמע משה ויפול על פניו אמר להם משה לא למלוכה אני מבקש ולא לאהרן אחי כהונה גדולה שנא' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו אמר משה רבש"ע לא כך צויתני (שמות כח) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו והרי עומדים כנגדנו להרגנו אמר בקר ויודע ה' את אשר לו מהו כן א"ר נתן אמר הקדוש ברוך הוא אם נתקבצו כל חרטומי העולם ובקשו להפוך את הבקר לערב לא יוכלו וכשם שהבדלתי בין אור לחשך כן הבדלתי אהרן להקדישו בקדש הקדשים מיד וישלח משה לקרא לדרתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה לא נלך ולא נבא אין כתיב כאן אלא לא נעלה (משלי יח) פי כסיל מחתה לו פתחו פיהם לפורעניות לומר שהן מתין בירידה ולא בעלייה כשם שאמרו כך מתו וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה אמר משה הואיל ולא רצו לילך אצלי אני אבא אצלם אולי יתביישו ויחזרו בהם שנא' ויקם משה וילך אל דתן ואבירם כשראו אותו התחילו לחרף ולגדף שנאמר דתן ואבירם יצאו נצבים וכי יושבין או כורעים או נופלים יוצאים בני אדם אלא כשיצאו הן מחרפין ומגדפין נאמר כאן יציאה והצבה ונא' בגלית הפלשתי יציאה והצבה דכתיב (שמואל א' יז) ויצא איש הבינים וגו' ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום מה יציאה והצבה התם בחירופין ובגדופין אף כאן בחרופין ובגדופין לפיכך פתח משה ואמר אם כמות כל האדם ימותן אלה ותפתח הארץ את פיה בוא וראה כמה קשה מחלוקת שכל העוזר במחלוקת הקב"ה מאבד את זכרו שכך כתיב ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש אמר ר' ברכיה כמה קשה המחלוקת שבי"ד של מעלה אין קונסים אלא מבן עשרים שנה ומעלה ובי"ד של מטה מבן י"ג במחלוקתו של קרח תינוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאל תחתית דכתיב ונשיהם ובניהם וטפם וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה לך כתיב ויקח קרח.

(במדבר רבה יח, ד)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. והידיעה הנ"ל לא דבר ריק הוא ואפי' מי שזוכה לידיעה הנ"ל הרבה הרבה צריך להתפלל לפניו ית' שלא יתבלבל ושלא יכשל בזה בשעת מעשה וניסיון, כי כמה גדולים נתבלבלו בשעת המאורע, וכמ"ש חז"ל (שוחו טוב תהלים, עג) אמר אסף אני לא הייתי יודע שטובים היסורים וקנאתי ברשעים ובשביל שקנאתי ואני כמעט נטיו רגלי ולמה כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה וכו' עיי"ש וכדאיתא שהיו גדולים שנכשלו ממש ונפלו עמוק מאד מחמת זה וכמ"ש חז"ל (סוף חולין, קמב) תנא דבי ר' יעקב אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שברה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה. בכבוד אב ואם כתיב (דברים ה) למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך, בשילוח הקן כתיב (שם כב) למען ייטב לך והארכת ימים, הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות, ועלה ושלח את האם ולקח את הבנים, ובחזרתו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה, והיכן טובתו של זה, אלא למען יאריכון ימיך בעולם שכולו ארוך, ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב. ואמרינן התם אמר רב יוסף אלמלי דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי חזא, איכא דאמרי כי האי מעשה חזא ואיכא דאמרי לישנא דרבי חוצפית המתורגמן חזה דהוה מוטלת באשפה אמר פה מפיק מרגליות ולחייך עפר והוא לא ידע, למען ייטב לך בעולם שכולו טוב וכו'.

לשמור משמרת הקדש

השם יתברך ירחם השם יתברך ירחם אבל על ידי דברי חכמים כדרבונות וכמשמרות נטועים בעלי אסופות נתנו מרועה אחד שהם כ"ד משמרות כהונה ולויה שעוסקים לשמור משמרת הקדש בבית המקדש ומהם תצא תורה כמו שכתוב (דברים ל"ג) יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל וכו', הם מבארים כ"ד ספרים דאורייתא על פי פירושי האמת שקיבלו איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום ומבארים רצונו יתברך בכל מצוה בספריהם הקדושים על פי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם שהם בחינת י"ג ת"ד וכו'. שכל זה הוא בחינת הארת הרצון העליון הנ"ל על ידי זה מבטלין מצח הנחש שהם חכמי הטבע וכנ"ל, ועל כן נסמך לזה ויותר מהמה בני הזוהר עשות ספרים הרבה אין קץ. כי צריכין לזה ספרים הרבה אין קץ. ולעקור ולשרש דעתם הרעה מן העולם ולחזק אמונת הרצון ולהכניס בלב כל אחד ואחד התחזקות הרצון וכו' וכנ"ל. כי כבר מבואר לעיל ששיקרא אחיות הכופרים ומטילים ספק ברצון הוא על ידי תוקף הדינים הנאחזים מהשתלשלות הדינים של הכ"ד בתי דינים כשאין זוכין להמתיק אותם וכנ"ל. ועל כן על ידי דברי חכמים כדרבונות וכמשמרות נטועים הנ"ל שהם כ"ד משמרות כהונה ולויה שמבארים כ"ד ספרי אורייתא שהם כל בחינת כ"ד הנ"ל בשרשם שבקדושה שמבארים הכל על פי פירושי האמת שקבלנו משה רבינו עליו השלום שכולם התחזקות הרצון על ידי זה נמתק הכל ועוקרין ומשרשין ומבטלין דעותיהם הרעות מן העולם ונתחברין ספרים הרבה דקדושה שממשיכין ומאירין התחזקות אמונת הרצון בעולם לידע ולהודיע שכל הטבע מתנהגת רק ברצונו הטוב ובידו לשנות הטבע בכל עת על ידי תפלת ישראל כאשר כבר ראינו בעינינו על ידי משה רבינו עליו השלום ועל ידי כל הצדיקים שבאו אחריו עד היום הזה.

(ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות ברכת השחר הלכה ה אות לט)

תיקון הכללי

אל תגעו במושחי (תהלים קה, טו).

ל' שררה. כי כל בני ישראל, בני מלכים הם. ולנביאי אל תרעו. רמו לצדיקים שרוח אחרת בהם, ומתנוצץ להם רוח"ק בעין נביא. (ולפי פשוטו על האבות, שהיו נביאים ממש).

ויקרא רעב על הארץ, כל מטה לחם שבר (שם פסוק טז).

לפי פשוטו בימי אברהם אבינו, ובימי יעקב והשבטים; ובדרך דרוש - שביד ה' להביא רעבון וצמאון בבחי' (עמוס ה, יא) לא רעב ללחם ולא צמא למים כ"א לשמוע את דברי ה'.

(מתוך הספר "שי למורא")

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ז שבט

תנצבה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

עזות

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה

050 - 4161022

לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל

netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

הדו"ח!

לרכישת הספר - 054-84 96548

יריב בן מניח

חזרה בתשובה שלמה

לחזרה בתשובה של חן בן עליוה * רפ"ש לעמוס בן ג'וליה